

DE STER.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

Wanneer de menschen tot Mijn eeuwig evangelie zijn geroepen, en een eeuwig verbond aangaan, zoo zijn zij geacht als het zout der aarde, en als het zuurdeesem der menschen.

Zij zijn geroepen het zuurdeesem der menschen te zijn. Daarom, indien dat zout der aarde smakeloos wordt, zie, het is nergens meer goed voor dan om weggeworpen en onder voeten der menschen vertreden te worden.

LEER EN VERBONDEN, Afd. 101 : 39, 40.

No. 5.

1 Maart 1908.

13de Jaargang.

GODDELIJKE AUTORITEIT.

Een zeer merkwaardig verschijnsel in het godsdienstig leven van het hedendaagsche „Christendom” is de onverschilligheid, welke heerscht met betrekking tot wettige autoriteit, om in den naam des Heeren te spreken en te handelen. Als iemand, die niet gemachtigd is, handelde met betrekking tot regeeringszaken, of als een bedrieger voorgeeft de vertegenwoordiger te zijn eener handelsinrichting en het volk zou bedriegen door bestellingen op goederen aan te nemen en geld te ontvangen, dan zou niemand met gezond verstand verwachten, dat de regeering of die firma, de onwettige contracten, met zoodanige bedrieger gemaakt, zou erkennen; maar de bedrieger zou gearresteerd en voor zijne bedriegelijke handelingen in de gevangenis geworpen worden. Waarom dan zou met betrekking tot de verordeningen, waaraan de zaligheid der menschheid is verbonden, met minder belangstelling gehandeld worden?

Er schijnt in de harten van het volk een gevoel aanwezig te zijn, dat geloof alleen en verstandelijke instemming omtrent de leeringen van het Evangelie, voldoende zijn om zalig te worden in de tegenwoordigheid des Heeren. Maar dit is een onschriftuurlijke begoocheling. „Alzoo ook het geloof, indien het de werken niet heeft, is bij zichzelf dood. Gij gelooft, dat God een eenig God is; gij doet wel; de duivelen gelooven het ook, en zij sidderen. Maar wilt gij weten, o, ijdel mens! dat het geloof zonder de werken dood is? Want gelijk het lichaam

zonder geest dood is, alzo is ook het geloof zonder de werken dood." Jacobus 2 : 17, 19, 20, 26.

De Schriften toonen duidelijk, dat doop en bevestiging noodzakelijke verordeningen tot zaligheid zijn; en hieraan kunnen nog andere heilige verordeningen toegevoegd worden, welke door den Zaligmaker der wereld tot de verlossing der menschen zijn ingesteld. Hij heeft gezegd, dat „niet een iegelijk die tot Mij zegt: Heere, Heere, zal ingaan in het Koninkrijk der hemelen, maar die daar doet den wil mijns Vaders, die in de hemelen is." Matt. VII : 21.

Kan iemand redelijk veronderstellen, dat de doop, bevestiging, het avondmaal, of eenige andere heilige plechtigheid, bediend door iemand, niet door God gezonden, de zegeningen zal ontvangen, die de eerste Heiligen genoten? Zullen niet gemachtigde daden de vergeving van zonden teweegbrengen, of de gaven des Heiligen Geestes, die openbaar worden in droomen, gezichten, genezingen, voorspellingen, vreemde talen enz? In geen geval; en de reden, dat teekenen de zoogenaamde geloovigen van dezen tijd niet volgen is, omdat hunne geestelijken niet door God geroepen zijn, volgens het voorbeeld door Hem gegeven. Het oordeel des Heeren zal rusten op allen die aanmatigend spreken en zich opzettelijk autoriteit aanmatigen, om in heilige dingen te bedienen.

De Heere zeide in de dagen van Jeremia, aangaande sommige mannen die zonder autoriteit spraken: „Ik heb die profeten niet gezonden; nochtans hebben zij geloopt; Ik heb tot hen niet gesproken; nochtans hebben zij geprofeteerd." Jer. 23 : 21. De geheele geschiedenis van de handelingen Gods met Zijn volk, zooals het in den Bijbel is opgeschreven, bewijzen de voortdurende noodzakelijkheid van levende, goddelijke autoriteit.

Omtrent dit gedeelte van ons onderwerp verwijzen wij den lezer naar de Schriften. Toen Mozes gereed was Israël te verlaten, vroeg hij den Heere zijnen opvolger aan te wijzen, wel wetende, dat zonder opvolging van autoriteit het werk van God niet voort kon gaan. Hij zeide, „dat de Heere, de God der geesten van alle vleesch, eenen man stelle over deze vergadering, die voor hun aangezicht uitga, en die voor hun aangezicht inga, en die hen uitleide, en die hen inleide, opdat de vergadering des Heeren niet zij als schapen, die geen herder hebben." Num. 27 : 16, 17. In Romeinen 10 : 14-15 lezen wij het volgende: „Hoe zullen zij dan Hem aanroepen, in welken zij niet geloofd hebben? En hoe zullen zij in Hem gelooven, van welken zij niet gehoord hebben? En hoe zullen zij prediken, indien zij niet gezonden worden?"

De Zaligmaker, die Twaalf Apostelen en andere Zeventigers had geroepen, om het werk voort te zetten, dat Hij, onder toezicht van Zijnen Vader, had aangevangen, was zoo voorzichtig dat zij niet „zouden loopen alvorens gezonden te zijn", dat Hij tot hen zeide: „En in Zijnen Naam gepredikt worden bekeering en vergeving der zonden, onder alle

volken, beginnende van Jeruzalem. En ziet, Ik zend de belofte mijns Vaders op u; maar blijft gij in de stad Jeruzalem, totdat gij zult aangedaan zijn met kracht uit de hoogte." Luk. 24 : 47-49.

Dit krachtig bevel was gegeven, niettegenstaande deze Apostelen alreeds geroepen en verordineerd waren als in Markus 3 : 14 wordt medegedeeld, en niettegenstaande hunne groote ondervinding door persoonlijken omgang met den Zaligmaker der menschen, welke was rein, zonder bedrog, en volmaakt in alle dingen, „die sprak als nog nooit eenig mensch had gesproken." De Apostelen hadden de zieken gezond zien worden, de blinden ziende, de dooven hoorende, de stommen sprekende, en de dooden opgewekt. Drie hunner, Petrus, Jakobus en Johannes waren met Christus geweest, toen Hij op den heiligen dag verheerlijkt was geworden. Mozes en Elia hadden hun gediend. Die Twaalf waren de levende orakelen van den Almachtigen God, maar niettegenstaande dit alles „moesten zij niet loopen alvorens zij gezonden werden, en niet spreken alvorens tot hen gesproken was." Zij moesten bijzondere kracht genieten. Zijn de menschen in den tegenwoordigen tijd zoo voorzichtig in het voorkomen, om in den naam des Heeren te spreken, alvorens zij werkelijk geroepen zijn?

Laat ons nagaan hoe mannen door God geroepen worden en Zijne autoriteit op aarde blijft voortduren. Sprekende over de eer en de autoriteit van het Heilig Priesterschap, zegt Paulus: „En niemand neemt zichzelf die eer aan, maar die van God geroepen wordt, gelijkerwijs als Aäron." Door het lezen van het vierde en het achtentwintigste hoofdstuk van Exodus, kunnen de inlichtingen omtrent de wijze waarop Aäron werd geroepen, verkregen worden. Hij werd geroepen door openbaring, door een profeet van God. Die profeet was geroepen door openbaring en verordineerd door iemand die de macht had hem te verordineeren. Deze manier, om mannen tot de bediening te roepen werd altijd door de ware Heiligen opgevolgd, en als die verlaten werd, dan was dat door de menschen en niet door God. Aäron ontving de zalving direct uit de handen van den profeet Mozes, als geschreven is in Exodus 4 : 15, 16, en bevestigde zodoende het Levitische Priesterschap op Aäron, dat door de heilige zalving van geslacht op geslacht moest overgedragen worden, zoolang als zij de inzettingen van den Heilige Israëls zouden waarnemen.

Toen Jozua geroepen werd Mozes op te volgen, om Israëel in het beloofde land te leiden, werd het gedaan door openbaring van God en door de oplegging der handen door iemand die daartoe de autoriteit had. „Toen zeide de Heere tot Mozes: Neem tot u Jozua, de zoon van Nun, een man in wien de Geest is; en leg uwe hand op hem . . . . En hij leide zijne handen op hem, en gaf hem bevel; gelijk als de Heere door den dienst van Mozes gesproken had," (Num. 27 : 18, 23). „Jozua nu, de zoon van Nun, was vol van den Geest der wijsheid,

want Mozes had zijne handen op hem gelegd." (Deut. 34:9). Gedurende de geheele geschiedenis van het oude Israël, werden mannen door openbaring geroepen, en als eenig persoon zich aanmatigde, om zonder zoodanige roeping dienst te doen, dan waren zijne handelingen niet geldig en werden door den Almachtige verworpen,

Het Nieuwe Testament geeft duidelijk bewijzen omtrent het plan om mannen tot het werk der bediening te roepen en de autoriteit van God onder de menschen voort te doen blijven gaan. Jezus zeide tot Zijne apostelen: „Gij hebt Mij niet uitverkoren, maar Ik heb u uitverkoren, en Ik heb u gesteld." (Joh. 15 : 16). „En er waren te Antiochië, in de Gemeente, die daar was, eenige profeten en leeraars, namelijk Barnabas, en Simeon, genaamd Niger, en Lucius van Cyréne, en Manahan, die met Herodes den viervorst opgevoed was, en Saulus. En als zij den Heere dienden, en vastten, zeide de Heilige Geest: Zondert Mij af beide Barnabas en Saulus tot het werk, waartoe Ik hen geroepen heb. Toen vastten en baden zij, en hun de handen opgelegd hebbende, lieten zij hen gaan. (Hand. 13 : 1-3). „En als zij hun in elke Gemeente, met opsteken der handen, ouderlingen verkoren hadden, gebeden hebbende met vastten, bevalen zij hen den Heere, in welchen zij geloofd hadden." Hand. 14 : 22). Mannen aldus geroepen zijnde hebben autoriteit, om in den naam des Heeren te spreken, in Zijnen naam te handelen; en hunne handelingen zijn geldig, bindend voor tijd en eeuwigheid.

Toen Paulus een aantal discipelen vond te Efeze, die den doop hadden ontvangen, maar in antwoord op zijne vraag zeiden, dat zij zelfs niet gehoord hadden, dat er een Heilige Geest was, doopte hij hen dadelijk; en toch hadden zij die verordening ondergaan volgens den doop van Johannes, dat is, door onderdompeling, wat juist was. Het was echter duidelijk, dat hun eerste doop zonder autoriteit verricht was, anders zou de persoon die hen doopte, hun van den doop des Heiligen Geestes verteld hebben, zooals Johannes de Dooper deed. Onder deze omstandigheden moest Paulus hen weder doopen, of beter gezegd, den waren doop aan hen bedienen, daar hij de autoriteit van God had ontvangen, om die te bedienen, en toen bevestigde hij den Heiligen Geest op hen, door de oplegging der handen. Dit voorbeeld is een les die op alle gelijksoortige toestanden van dezen tijd kan toegepast worden, zooals het was in de bedeeling van het Nieuwe Testament. Alle ceremoniën, verordeningen, gebruiken, enz. bediend zonder dat de bedienaar „geroepen is van God gelijk Aäron" zijn van geene waarde en ongeldig.

De bedeeling van de volheid der tijden heeft een aanvang genomen. De Vader en de Zoon en andere hemelsche boodschappers hebben de aarde bezocht en de autoriteit hersteld, om in den naam van Jezus te handelen zooals het was in de dagen van ouds. Deze autoriteit is van

den Profeet Joseph Smith op anderen overgedragen, als aangewezen door de inspiratie van den Heiligen Geest en door de oplegging der handen. Op deze manier zal de autoriteit van het Heilige Priesterschap voort blijven gaan, zonder verbroken te worden, totdat de „koninkrijken dezer wereld, het koninkrijk van onzen God en Zijnen Christus zullen geworden zijn.”

COWLEY'S TALKS ON DOCTRINE.

ZONDAGSSCHOOL-SCHETSEN.

THEOLOGISCHE AFDEELING.

MAART.

LES 7. — IN DE WOESTIJN VAN JUDEA.

- a. Johannes de Dooper. Wie waren zijne ouders. Zijne geboorte bekend gemaakt. Luk. 1:13. Zijn naam. Gabriel de boodschapper. Dan. 8:16. De zending van Johannes. Luk. 1:14—17, 67—79. Zijn eigen getuigenis. Matt. 3:3, Mark. 1:3.
De doop van Jezus. De noodzakelijkheid aangetoond. Matt. 3:13—15. De manier van doopen. Matt. 3:16, Joh. 3:23. Het teeken van de duif. Matt. 3:16, Luk. 3:22. De getuigenis van den Vader omtrent Jezus. Markus 1:11, Luk. 3:22.
- b. De verzoeking. Matt. 4:1—11. Mark. 1:12, 13. Luk. 4:1—13. Toon aan wat de antwoorden van Jezus ons leeren en de listigheid van Satan in het verzoeken. Na de verzoeking wordt Jezus door engelen gediend. Matt. 4:11.

LES 8. — VAN DE WOESTIJN NAAR KANA.

- a. De Tweede getuigenis door den Dooper omtrent Jezus gegeven. Joh. 1:3—36.
- b. Discipelen geroepen. Joh. 1:37—44, 47—51. Verklaar het verschil tusschen Apostel en Discipelen. Het Apostelschap. Leer en Verb. 107:23.
- c. Jezus te Kana in Galiléa. Joh. 2:1—11. De Bruiloft. Water in wijn veranderd.

LES 9. — DE BEDIENING DES HEEREN IN HET OPENBAAR.

- a. Te Capernaum. Joh. 2:12, 13; Matt. 9:1.
- b. Te Jeruzalem. Joh. 2:13. De eerste reiniging des Tempels. Joh. 2:14—17. Het bezoek van Nicodemus Joh. 3:1—21. De beginselen van het Evangelie verklaard.
- c. Van de stad naar het omliggende land. De doop door volmacht van Jezus verricht. Joh. 3:22; 4:1, 2. De laatste getuigenis van Johannes Joh. 3:25—36. IJver van de Discipelen van Johannes. De nederigheid van Johannes.

De twaalf reizende raadgevers zijn geroepen de Twaalf Apostelen te zijn, of bijzondere getuigen van den naam van Christus in de geheele wereld; aldus verschillende van andere beambten in de Kerk in de plichten hunner roeping. Afd. 107:23, Leer en Verb.

WARE GROOTHEID.

Toen bij gelegenheid van het kiezen van een der tegenwoordige Apostelen, een gezellig onderling Samenzijn werd gehouden, van welks programma, gedrukte biljetten waren verschenen, stond onder meer voorname gezegden, als aanhangsel aan deze programma's toegevoegd, het volgende zeer ware woord: *„Ware grootheid is te verkrijgen, door zichzelf in den dienst van anderen te verliezen.”*

Deze schoone woorden vormen een schat, welke zal het goed zijn, diende te leven in de harten van iedereen, zoowel mannen als vrouwen, daar ze, in praktijk gebracht, zonder twijfel hun loon met zich zullen brengen.

Het geeft iedereen een gelegenheid om zijne dankbaarheid te toonen. Als wij weldaden ontvangen van iemand, dan zijn wij schuldenaar; niet alleen hem die ons deze weldaden bewees, maar aan de geheele wereld.

Wij worden iederen dag de schuldenaar aan duizenden menschen, voor al de geriefelijkheden, vreugde en zegeningen ons geschonken. Welnu, schulden hebbende voor de zegeningen van het leven, laat ons ontwaken tot verwezenlijking van de daad, en onzen schuldenlast betalen.

Een goede daad, in dit leven gedaan, gaat nimmer verloren.

Zij is gelijk aan de onvernietigbaarheid van het stof; evenmin als het stof kan ook deze ooit vernietigd worden. Het gaat door menigvuldige veranderingen. Elke goede daad, aan anderen bewezen, is als een oneindige polsslag, welke gaat door tijd en eeuwigheid,

Het mag voorloopig op geen enkele wijze tot ons bewustzijn komen, maar na verloop van tijd, zal al het gedane op een of andere wijze tot ons terugkeeren, juist zoo natuurlijk als de echo antwoordt op elk geluid.

Beseffen wij wel de groote waarde van elkander te dienen?

Reeds in de grijze ouderheid werden hiervan schoone voorbeelden gegeven. Laat ons slechts denken aan de geschiedenis van het aloude Athene. Toen de Meden en Perzen de stad belegerden, was het enkel te danken aan de groote eendracht en opofferings gezindheid jegens elkander, dat de belegerden in staat waren hunne vrijheid te herwinnen.

Ons in herinnering brengende het leven van alle groote mannen, die in het verleden op aarde geleefd hebben, kunnen we opmerken dat elk van hen zijne handelingen op dit beginsel had gebaseerd.

Sedert het begin van den tegenwoordigen regeeringsvorm van de Vereenigde Staten van Amerika, hebben in den loop des tijds duizenden mannen zitting genomen in het Congres als vertegenwoordigers van het volk. Verreweg van de meesten hunner zijn de namen ons ontgaan, en niet meer in aandenken. Enkelen slechts, hoogstens misschien een vijftigtal, zijn in de annalen onzer herinnering bewaard gebleven, om reden juist zij het waren, die ware grootheid zochten, door zich, met

verloochening van zichzelf, geheel te geven tot welzijn van het dierbaar algemeen. Op hen ziet het nageslacht met trots terug, en de goede daden, door hen gedaan, zullen, voor welke critiek ook gebracht, den toets van reine en zuivere bedoelingen, glansrijk kunnen doorstaan.

Ik ontmoette in mijn leven eens een vrouw, wier eerezucht het was, een voorname dame te worden. Een verre bloedverwant was gestorven, en had haar duizend dollars nagelaten. Een langen tijd zonderde zij af, om te overdenken, wat zij toch wel met haren schat zoude doen. Haar eerste gedachte was, het weg te sluiten, en goed en zeker te bewaren, om zich af en toe in het genot van enkel beschouwen te kunnen verlustigen. Spoedig echter werd deze gedachte verworpen, om plaats te maken voor een meer verleidelijken inval.

„Ik zal”, zoo redeneerde zij bij zich zelve, „mij een prachtige woning huren, en deze versieren met echte Brusselsche Karpetten, en verder op keurige wijze meubileren, en het nog overige besteden voor het aanschaffen van een elegante garderobe.”

In hare onmiddellijke nabijheid echter leefden drie arme kindertjes, welke door een noodlottige ziekte, hun beide ouders hadden verloren, en thans bij vreemde menschen zouden worden uitbesteed.

Onze quasie-dame dacht een langen tijd na over het verschrikkelijke lot dier arme weesjes, als ze eens in handen mochten vallen van slechte en gewetenlooze menschen, die hun voor eigen voordeel, op allerhande wijze zouden willen trachten te exploiteeren.

Een tot heden geheel ongekend gevoel overkwam haar.

„Ach” zoo zuchtte zij, „hoe zelfzuchtig ben ik tot heden geweest, hoe slecht en wreed, om dit mij geschonkene geld geheel tot eigen voordeel en gemak te willen aanwenden.” Zoude God, zoo dacht zij, mijne groote zonde nog willen vergeven.

Berouw was haar hart binnengekomen, en had daar een ernstig voornemen doen rijpen, om haar egoïsme te bedwingen, en zichzelf te verliezen, om het geluk dezer arme kleinen te bevorderen. Nu pas was waar geluk voor haar aangebroken. Zij ontfermde zich over het lot der ouderlooze knaapjes, en nam ze tot zich, en haar verder leven werd de hoogste instantie van het geluk, door het vervullen van den vrijwillig en met liefde gekozen plicht.

En nu, gij die dit leest, is het bereiken van ware grootheid ook uw ideaal? Zoo ja, let dan op de groote wet van dienen, en leer door dat dienen van anderen, uzelve te verzaken, opdat ge kunt groeien tot volmaking en veredeling.

Het in toepassing brengen van dit levensbeginsel zal u waarlijk in waarde doen stijgen. Geluk, tevredenheid en zegeningen zullen in oneindig groote mate uw deel worden, en terugziende zult ge van dag tot dag, meer en meer de ledigheid en kleinheid van uw vroeger bestaan, vergeleken bij het tegenwoordige, kunnen zien en beseffen.

Gij zult den dag leeren zegenen, waarop een beter oordeel u kwam te beheerschen, ge zult den dag lief krijgen, als het tijdstip waarop ge bewaard bleeft, voor de gevolgen van uw vroeger, in eigenbelang zoekend, doorgebracht leven.

Leert de groote waarde kennen van het levensdoel, eigen leven te vinden, in het feit, hetzelfde te verliezen in den dienst van anderen. Hoe meer ge uw leven inricht naar dit beginsel, des te rijker, grooter, schooner en meer gelukkig zal het worden. HENRY BELNAP.

ZENDINGS-NIEUWS.

Onlangs ontvingen wij eenen brief van het Eerste Presidentschap, waarin het volgende wordt gemeld :

Wij hebben met veel belangstelling en tevredenheid gelezen uwen brief betreffende het koopen van het gebouw „Excelsior”. Wij hebben ook eene fotografie van het gebouw ontvangen, en zijn daarmede zeer tevreden.

Uw verslag aangaande het werk in de Nederlandsch-Belgische Zending is inderdaad zeer aangenaam, en wij vertrouwen, dat nog meer succes de pogingen van de zendelingen zal volgen in het verkondigen van het Evangelie aan de inwoners van die natien. Het feit dat de geestelijke leeraars op uwe werkzaamheden opmerkzaam zijn is een teeken dat er goede gevolgen kunnen verwacht worden. Het is aangenaam te vernemen uw streven om eenen beteren toestand onder de heiligen en het lokale priesterschap teweeg te brengen. Onze ernstige hoop is dat onze broeders en zusters in de Nederlanden zullen streven elke gelegenheid waar te nemen welke hun geschonken wordt om een beter begrip en eene meer uitgebreide kennis van de beginselen van het eeuwige verbond te verwerven, want dit is een plicht welke zij behooren te volbrengen tot hunnen eigen vooruitgang zoowel als tot den vooruitgang van degenen die op hen vertrouwen, voor licht en kennis aangaande dit verbond. Verder is het hun plicht zich voor te bereiden en te bekwamen, om alles te doen wat in hun vermogen is in het bekendmaken met wijsheid aan hunne medeburgers van deze boodschap, welke zij zelven hebben ontvangen en gehoorzaamd.

Broeder Evert Neuteboom schrijft ons uit Ogden, Utah, als volgt:

De Hollandsche heiligen alhier zijn in het algemeen in goede gezondheid, ofschoon er verscheidene ziek geweest zijn, en sommigen zijn gestorven. Ik ben zeer verheugd den voorspoed van de Zending te bemerken, en het succes dat door de Zendelingen wordt genoten op de prediking van het Evangelie. Het verblijdt mij eveneens het koopen van de zaal te Rotterdam te vernemen. Dit is voor langen tijd het verlangen van mijn hart geweest. De Hollandsche heiligen zullen zekerlijk verheugd zijn zulk een schoon huis te hebben. Als ik tijd had zou ik u gaarne een langen brief schrijven, daar ik vol goede gevoelens ben, en verheug mij grootelijks in den merkbaaren vooruitgang van deze Kerk.

Hartelijke groeten aan de zendelingen en heiligen.

DE S T E R.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

Redactie:
SYLVESTER Q. CANNON.

Assistent:
WM. J. DE BRIJ.

APOSTEL CHARLES W. PENROSE IN NEDERLAND.

Het is voorwaar een groot voorrecht geweest Apostel C. W. Penrose in ons midden gehad te hebben. Wij twijfelen niet of zijne tegenwoordigheid in deze Zending zal tot zegen geweest zijn. Op verschillende plaatsen werden bijzondere vergaderingen gehouden, alwaar veel belangstelling werd getoond en krachtig getuigenis werd gegeven van het groote werk des Heeren.

Op Zondag 9 Februari werd de Groninger Conferentie gehouden. In de morgenvergadering hield Conferentie-President J. K. Meibos een hartelijke welkomstrede. Ouderling J. N. Lybbert sprak in eenvoudige maar krachtige woorden over het „ware plan van zaligheid”. „Gehoorzaamheid” werd daarop door Pres. R. S. Folland besproken. President C. W. Penrose sprak daarna over de zegeningen die beloofd zijn aan hen die het Evangelie gehoorzaam zijn.

Des namiddags ten half twee werd het heilig avondmaal bediend en de autoriteiten der Kerk en Zending voorgesteld.

Ouderlingen I. Sander, W. T. Hicken en G. C. Matthews bespraken den toestand van het zendingswerk in de plaatsen waar zij arbeidende zijn en gaven getuigenis van het Evangelie. President Henry Belnap sprak op duidelijke wijze over de beginselen van het Evangelie. President C. W. Penrose sprak daarna over „de dag des Heeren, en het Avondmaal”.

Des avonds ten 7 uur werd de laatste vergadering gehouden. President M. Dalebout sprak over „de afval en de herstelling”. Pres. S. Q. Cannon sprak over „de eerste beginselen van het Evangelie”. President C. W. Penrose behandelde het onderwerp „Autoriteit.” Pres. J. K. Meibos vertolkte in deze vergaderingen voor President Penrose.

De eerste twee vergaderingen werden in het vergaderlokaal „Schoolstraat 6” gehouden en de avondvergadering in „het Concerthuis”. Er waren omtrent 80 vreemdelingen aanwezig en 40 boeken werden verkocht.

Op Maandag 10 Februari werd er eene vergadering gehouden te Kampen, in het lokaal „Gehoorzaal”. President S. Q. Cannon sprak over de eerste beginselen van het Evangelie en de noodzakelijkheid van geïnspireerde mannen, om, daartoe gemachtigd zijnde, het werk des Heeren te bedienen.

President Penrose, vertolkt door President John. K. Meibos van de Groninger Conferentie, verklaarde met duidelijkheid en met vele

bewijzen de kenteekenen van de vroegere Kerk van Christus en de noodzakelijkheid voor dezelve in deze dagen. Hij gaf een machtig getuigenis van de herstelling van het Evangelie, en zeide, „Mogelijk zal ik de gelegenheid niet wederom hebben u hier te bezoeken, maar in den dag, wanneer wij voor den rechterstoel van God zullen verschijnen, dan zult gij erkennen dat dit getuigenis waarachtig is.”

Ongeveer 200 boeken, waaronder een Boek van Mormon, werden verkocht na de vergadering, en 14 adressen van belangstellenden werden aan de Zendingen gegeven. Er waren omtrent 350 vreemdelingen tegenwoordig.

Op Dinsdagavond, 11 Februari werd er eene vergadering gehouden te Amsterdam in het lokaal aan de Wittenstraat. Ongeveer 100 vreemdelingen waren aanwezig; de zaal was stampvol.

President Dalebout van de Rotterdamsche Conferentie was de eerste spreker en besprak in het kort de beginselen van het Evangelie en de goddelijke roeping van Joseph Smith. President Sylvester Q. Cannon verklaarde dat deze boodschap dezelfde is als in de dagen van den Heiland en Zijne Apostelen, namelijk dat de menschen moeten voortkomen met een levend geloof, zich bekeeren van hunne zonden, en de wedergeboorte uit water en geest ondergaan, om de zaligheid te verkrijgen, en dat de verordeningen moeten bediend worden door mannen wettelijk geautoriseerd van den hemel.

President Penrose nam nu het woord met President Meibos als tolk, en bewees de oprechtheid van de heidenen zoowel als van de christenen, aantoonende dat oprechtheid niet voldoende is. Hij vergeleek het volmaakte lichaam van de Kerk van Christus, beziend met den Geest, met de gebrekkige deelen onder de Christelijke sekten, en toonde aan hoe de ware Kerk op de rots van openbaring werd gegrond. Verder getuigde hij van de herstelling van de volmacht van het Priesterschap, en de wegbereiding voor de komst van Christus, de invoering van het vrederijk, en het werk voor de dooden. Een heerlijke geest heerschte.

Op Woensdag 12 Februari werd in het lokaal „Weten en Werken” te Haarlem eene vergadering gehouden. Er waren ongeveer 200 vreemdelingen tegenwoordig. Het Koor van Amsterdam, dat aanwezig was, zong een lied.

President Dalebout besprak de herstelling van het Evangelie, en legde uit de eerste beginselen, gevende zijn getuigenis van de goddelijkheid van dit werk alsook van de oprechtheid van het volk, die hetzelfde hebben aangenomen.

President Penrose, President Meibos als tolk, bewees uit de Schriften de openbaringen in vroegere dagen, en de noodzakelijkheid ervan wanneer Gods werk op de aarde is. „Waarom”, zeide hij „zouden wij geen profeten in deze dagen, zoowel als in de dagen van ouds hebben?” Verder herhaalde hij het eerste visioen van den profeet

Joseph Smith, en wees aan die waarheid die opnieuw aan de wereld werd gegeven, namelijk, dat God, onze Vader, is eene persoonlijkheid, juist zoowel als Zijn Zoon, uit de Schrift verscheidene teksten aanhalende, welke dit duidelijk bevestigen. In korte trekken verklaarde hij den inhoud van het Boek van Mormon, en beschreef de oorspronkelijke inwoners van Amerika. Verder toonde hij aan de noodzakelijkheid van gehoorzaamheid aan de beginselen van het Evangelie, en eindigde met zijn getuigenis van het herstelde Werk te geven, en de marteldood van den Profeet Joseph Smith te beschrijven.

Vele boeken werden door de zendelingen verkocht. Na de vergadering stond een man op, vermoedelijk met het doel om vragen te stellen, maar waarlijk met het voornemen het volk tegen de zoogenaamde „Mormonen” te waarschuwen. Zijne pogingen keerden alles ten goede.

Op Donderdag 13 Februari woonde Pres. C. W. Penrose, Pres. S. Q. Cannon, Pres. M. Dalebout en de zendelingen in Rotterdam werkzaam een hereenigingsfeest der Rotterdamsche Gemeente bij. De zaal was met vlaggen en bloemen versierd. Een tafel was aangericht en na van de ververschingen genuttigd te hebben, werd een kort, maar belangwekkend programma uitgevoerd, afgewisseld door toespraken der presideerende broederen en door muziek en zang. Er heerschte eene goede, opgewekte stemming en het uur van scheiden brak voor velen te spoedig aan.

Vrijdag 14 Februari werd er eene bijzondere conferentie te Luik, België, gehouden. Presidenten C. W. Penrose, S. Q. Cannon en Serge F. Ballif waren tegenwoordig. Pres. S. Q. Cannon sprak zeer bemoeiigend over de Zending in België en gaf een zeer sterk getuigenis van het herstelde Evangelie en toonde aan, dat het noodzakelijk was, door openbaring geleid te worden. Hij spoorde allen aan de geboden des Heeren te onderhouden.

President C. W. Penrose sprak over het Evangelie van Jezus Christus. Hij toonde duidelijk aan de noodzakelijkheid van openbaring, om de duisternis der eeuwen te verdrijven. Hij besprak eenige dwalingen der menschen en gaf een sterk getuigenis. Pres. S. F. Ballif der Zwitsersche en Duitse Zending was de tolk. Pres. S. F. Ballif sprak daarna over den toestand der Belgische Conferentie en zeide, dat in de toekomst België een van de groote velden zou zijn, voor de verkondiging van het Evangelie. Eenige jaren geleden had hij als zending in België gearbeid.

De zaal was vol en groote aandacht werd verleend.

Op Zondag 16 Februari werd de Algemeene Conferentie dezer Zending te Rotterdam gehouden. Er werden drie vergaderingen gehouden in het lokaal „Excelsior”. In de morgenvergadering riep Pres. Cannon alle aanwezigen een hartelijk welkom toe en zeide, dat het vandaag juist 6 jaren geleden was, dat het lokaal „Excelsior” voor het

eerst door de Heiligen der laatste Dagen voor vergaderingen in gebruik werd genomen. De zending en de autoriteit der zendelingen werd daarop door hem besproken. President Belnap besprak de goddelijkheid van het werk des Heeren en dat geloof met werken gepaard moet gaan. Hij moedigde de Heiligen tot standvastigheid aan. President M. Dalebout sprak over den tijd, dat wij het sterfelijk lichaam moeten nederleggen en onze geesten tot God zullen terugkeeren, en spoorde tot het doen onzer plichten aan. De herstelling en de beginselen van het Evangelie werden daarna door hem besproken.

President C. W. Penrose, vertolkt door J. K. Meibos, gaf zijne tevredenheid te kennen over zijn bezoek en den toestand van het werk in Nederland. Hij zeide, dat de tijd zeer nabij was, dat Satan zou gebonden worden. Hij besprak de werken en middelen van Satan, om de menschen te verleiden en hij toonde de gevolgen daarvan aan. „Door gehoorzaamheid zullen wij alles, zelfs den dood, kunnen overkomen”, zeide hij. Hij toonde aan, dat de leer, dat wij alles aan Christus moeten overlaten en zelf niets behoeven te doen, van Satan is.

Des namiddags ten half twee werd er eene vergadering voor de leden en vrienden gehouden. President S. Q. Cannon sprak over de heiligheid van het avondmaal en over de plichten der ouders tegenover hunne kinderen. Hij gaf een verslag van het zendingswerk in 1907 verricht en stelde de autoriteiten der Kerk en Zending voor. President M. Dalebout stelde daarop de zendelingen der Rotterdamsche Conferentie voor en gaf een kort verslag van het zendingswerk in die Conferentie verricht.

President C. W. Penrose sprak daarna het inwijdingsgebed uit, hetwelk in dit nummer der „Ster” is opgenomen.

President S. F. Ballif sprak, in het Duitsch, over het gebed van inwijding en dat het geïnspireerd was. Hij besprak verder de groote vooruitzichten van het werk des Heeren. De groote voorrechten door het volk van God in deze laatste dagen genoten werden toen door hem besproken, en eveneens het zendingswerk in Duitschland.

Apostel C. W. Penrose sprak toen tot de Heiligen, ouderling W. J. De Brij vertolkte. Deze predikatie zal in het volgend nummer der „Ster” verschijnen. Het Avondmaal werd in deze vergadering genuttigd, en het was inderdaad een tijd van opwekking.

Des avonds ten 7 uur sprak President J. K. Meibos over den vooruitgang van het werk des Heeren en over de voorrechten die wij genieten, om levende Apostelen en profeten te hooren in deze laatste dagen. De herstelling van het Evangelie en de openbaringen Gods werden toen besproken.

President R. S. Folland besprak het plan tot zaligheid en de overeenstemming tusschen hetgeen in deze dagen en in de dagen der vroegere apostelen werd verkondigd.

President C. W. Penrose sprak daarna over het werk van Christus; deze redevoering zal later in zijn geheel in „De Ster” worden opgenomen. Ouderling W. J. de Brij vertolkte.

Het Rotterdamsche koor luisterde de vergaderingen door het zingen van liederen op, tevens zong zuster Winnifred S. Cannon in de middagvergadering een solo, bijgestaan door het koor.

Maandagavond 17 Februari werd in den zaal van het „Nut van 't Algemeen” te Leiden een vergadering gehouden. Ongeveer 280 vreemdelingen en vrienden waren tegenwoordig.

President Meibos verklaarde de boodschap van het Evangelie, en de herstelling van hetzelfde door openbaring in deze laatste dagen.

President Cannon toonde aan de noodzakelijkheid van gehoorzaamheid aan al de geboden van Christus, om de zaligheid te verwerven; Bewees de instelling van den doop in het Evangelie als een middel tot vergeving der zonden, wanneer gehoorzaamd en bediend zooals geboden is.

President Penrose, vertolkt door ouderling W. J. De Brij, sprak toen tot de vergaderden, en bekende zijne tevredenheid deze vergadering in Leiden bij te wonen, want het was in deze stad dat de Puriteinen, verdreven van Engeland wegens hun geloof, zich vestigden en vrijheid van godsdienst genooten, en hier bleven zij totdat zij de gewichtige reis als de Pelgrim Vaders ondernomen naar Amerika in 1620. Onze boodschap is niet eene nieuwe leer maar om de menschen terug te brengen tot het oorspronkelijke, eeuwige Evangelie, dat in deze dagen, van wege den afval, op aarde door openbaring van den hemel is hersteld. Hij legde de beginselen van het Evangelie uit in het kort, toonde dat geen boek de Kerk van Christus kan leiden. Dat geïnspireerde Apostelen en profeten noodig zijn het volk langs den rechten weg te leiden. In de dagen van Christus gingen zulke mannen uit, niet om hunne meeningen bekend te maken, maar om te prediken de juiste leer van Christus welke zij verordineerd waren te verkondigen. Hij beschreef toen het volmaakte lichaam van de ware Kerk, beziel door ééne Geest, schetste den afval en de hervorming. Velengelooven in vroegere maar niet in hedendaagsche openbaring van den hemel. De spreker haalde aan verscheidene voorspellingen, b.v. van Mattheus 24 en Openbaring 14 : 6 met betrekking tot de herstelling en prediking van het Evangelie. President Penrose eindigde zijne redevoering door een machtig getuigenis te geven van de waarheid van dit Werk.

Op Zaterdagmiddag en Maandagvoormiddag werden Priesterschapsvergaderingen voor de 71 Zendelingen werkzaam in deze Zending gehouden. Door het geven van de verslagen hunner werkzaamheden, en het ontvangen van onderricht, werden deze bijeenkomsten voor allen een geestelijk feest.

I N W I J D I N G S G E B E D.

DOOR APOSTEL C. W. PENROSE,

bij de inwijding van het gebouw „Excelsior” te Rotterdam, 16 Feb. 1908.

O God, de eeuwige Vader, in den naam van Uwen Zoon Jezus Christus, wij Uwe dienstknechten en dienstmaagden, hier voor Uw aangezicht vergaderd zijnde in dit gebouw, dat door Uwe dienstknechten gekocht is, roepen tot U en vragen of Gij op ons wilt nedërzien. Wij danken U voor Uwe Kerk, welke Gij in deze laatste dagen hebt opgericht en voor al Uwe zegeningen ons geschonken.

Wij bidden U, dat Uwe zegeningen voortdurend op ons mogen zijn, en op den grond waarop dit gebouw staat. Wij wijden den grond en tevens het gebouw, dat daar op staat, aan U en Uw werk toe, en wij bidden U, o Heere onze God, dat Uw Geest en macht op dit gebouw en dezen grond zal rusten; opdat het tot nut en voordeel en eene sterkte voor Uw volk in deze stad en in dit land zal zijn; opdat Uw volk in macht mag toenemen.

Wij wijden U toe, ieder gedeelte van dit gebouw van de fundeering tot het dak; al de kamers, hetzij die gebruikt worden voor pakhuizen, woningen of voor eenig ander doel, welke Uw dienstknechten aan anderen verhuurd hebben. Wij bidden U, o hemelsche Vader, dat Uw zegeningen daarop zullen rusten; dat het lang het eigendom van Uw Kerk zal blijven en mag bijdragen tot het uitbreiden van Uw werk.

En voornamelijk wijden wij aan U toe dit lokaal, waarin wij vergaderd zijn, dat het voor brand en de verwoesting der elementen mag bewaard worden. Wij wijden aan U toe den vloer, de muren, den zolder, het dak, en alle materialen die tot de samenstelling gebruikt zijn. Wij wijden het U toe als eene plaats van aanbidding, waarin wij tot U kunnen roepen, en waarin Uw wil en macht zich kunnen openbaren. Wij wijden aan U toe al de kamers van dit gebouw, al de toegangen, voor en achter, al de lampen, deze predikstoel, dezen vloer, dit tooneel, het doopvont, de deuren, de ramen, de trappen en alle dingen daartoe behoorende, wij wijden dit alles aan U toe in den naam van den Heere Jezus Christus, dat dit eene plaats mag zijn waar Uwe Heiligen kunnen vergaderen en Uwen Heiligen naam aanroepen.

Wij zijn U dankbaar, hemelsche Vader, dat het Uwe dienstknechten mogelijk geweest is dit gebouw te koopen, dat de Kerk instaat geweest is dit eigendom aan te schaffen; dat Uwe Kerk bekwaam geweest is zich van hare schulden te bevrijden; dat Uwe dienstknechten verstandig geweest zijn en dit goede resultaat hebben verkregen. Wij danken U, dat Uwe Heiligen getrouw geweest zijn in het betalen hunner tienden. Wij danken U, hemelsche Vader voor dit Evangelie, dat hersteld is; voor dit Priesterschap dat van den hemel gezonden is. Wij danken U voor de tempelen en de verordeningen die

gegeven zijn voor de verlossing van de levenden en de dooden. Wij zijn dankbaar voor de zegeningen waardoor zij zich voor de zaligheid en eene verhooging kunnen toebereiden.

Wij danken U voor de vrijheid welke hier heerscht, en voor het voorrecht, dat Uwe Kerk in dit land is opgericht.

Wij bidden om Uwe zegeningen op het volk van dit land, op de Koningin en Haar Gemaal en op allen wier roeping het is de rechten van het volk te beschermen. Zegen het volk van dit land, opdat het licht van Uw Evangelie onder hen verspreid mag worden, dat de harten der goddeloozen verzacht zullen worden, dat vrijheid moge zegevieren en Uwe dienstknechten bekwaam mogen zijn het Evangelie in vrijheid te prediken. Mogen deze zegeningen ook op andere natiën rusten, en geef dat het Evangelie overal verspreid wordt.

Nu, o Heere onze God, wij wijden onszelfen aan U toe, en onze harten zijn vervuld met dankbaarheid tegenover U voor de zegeningen die wij genieten, voor het licht der waarheid en voor de vrijheid die wij genieten U te dienen; en wij bidden, dat dwaling zal verdwijnen.

Wij danken U voor al de verordeningen die wij gehoorzaamd hebben; voor het getuigenis dat wij hebben ontvangen. Moge Uw licht voortdurend op ons schijnen. Moge Uwe macht en zorg ons van dag tot dag bewaren. Zegen Uwe dienstknechten hier. Wil Gij den weg voor hen openen, om het Evangelie met macht te verkondigen. Wil ons onze zonden vergeven en help ons al onze zwakheden te overwinnen. Wil ons helpen eerbare zendingen te vervullen en geef dat wij in veiligheid terugkeeren tot onze woonplaatsen in de valleien der bergen. Wil Uw volk zegenen met macht en invloed, opdat wij het Evangelie kunnen prediken en den weg bereiden voor de komst des Heeren, dat wij allen met Hem in heerlijkheid zullen regeeren.

Hemelsche Vader, genees de zieken, troost de treurenden; geef dat wij allen vereenigd zijn in het werk, om Uw Evangelie te verspreiden.

Wij wijden alles toe aan U, den Heere, onzen God. Wil ons aannemen; wil dit gebouw aannemen en geef dat wij tot het einde standvastig blijven, en de heerlijkheid en de lof zij tot U, onze Vader door Jezus Christus, Amen.

AANGEKOMEN.

---

19 Februari. — Ouderlingen John. L. Tripp en Vincent Lawson van Murray, Utah. Den eerstgenoemde is de Luiksche Conferentie, den laatstgenoemde de Amsterdamsche Conferentie als arbeidsveld aangewezen.

21 Februari. — Ouderling Claude A. Woolley van Salt Lake, City, Utah. Hem is de Rotterdamsche Conferentie als arbeidsveld aangewezen.

ONTSLAG EN BENOEMING.

15 Febr. — Pres. John H. Taylor, van de Luiksche Conferentie is eervol van zijnen arbeid ontslagen. Hij kwam den 30sten Juli, 1905 te Rotterdam aan, en is sedert dien tijd in de Luiksche Conferentie werkzaam geweest, en sinds 14 Maart 1906, President er van.

Ouderling Geo. H. Dubois is aangesteld als President van de Luiksche Conferentie.

18 Febr. — Ouderling Clawson Y. Cannon van de Luiksche Conferentie is eervol van zijne werkzaamheden ontslagen. Hij arriveerde 30 Juli, 1905, en heeft van dien tijd af in verschillende plaatsen in die Conferentie gearbeid.

VERPLAATST.

Ouderling Paul Zijsling is verplaatst van Groningen naar Alkmaar in de Amsterdamsche Conferentie, alwaar hij de leiding zal nemen.

Ouderling Erastus J. Judd van Alkmaar naar Gouda in de Rotterdamsche Conferentie om aldaar de leiding te hebben.

Ouderling Timothy W. Mathews van Gouda naar Meppel in de Groninger Conferentie om aldaar het werk te leiden.

OVERLEDEN.

Te Ogden City, Utah, is op 28 Januari 1908, overleden zuster Pietje Nellie Bakker, echtgenote van Andreas Bakker. Zij werd in Stavoren, Nederland, geboren op 3 Augustus 1885. Hare zuigeling, die spoedig na de geboorte is gestorven, is met de jeugdige moeder tegelijk begraven.

Op 12 Februari, 1908, is Jetje Lena Ruward, oudste dochter van broeder en zuster Outger Ruward, overleden. Zij werd 18 December 1901 te Leeuwarden geboren.

I N H O U D :

Goddelijke autoriteit	Blz. 69	Inwijdingsgebed	Blz. 82
Zondagsschool-Schetsen	" 78	Aangekomen	" 83
Ware grootheid	" 74	Ontslag en Benoeming	" 84
Zendings-Nieuws	" 76	Verplaatst	" 84
Apostel Charles W. Penrose in Nederland " 77.		Overleden	" 84

Uitgegeven door de NED. BELG. ZENDING, Crooswijkschesingel 8, Rotterdam.
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland en België.

Abonnementsprijs per jaar:

Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00.

Per exemplaar 10 cent.

„THE MEN OF THE HOUR”
OF
WIE IS WERKELIJK GROOT?

„Sommige menschen worden groot geboren, sommigen volbrengen grootheid, en anderen overvalt grootheid.”

In deze verklaring toont Shakespeare drie duidelijk van elkander verschillende soorten van menschen.

De tot de eerste categorie behoorende — kan men zeggen — erven grootheid van hunne voorvaderen. Sommigen hunner behooren tot de aanzienlijken, wier grootheid, in vele gevallen, hoofdzakelijk ligt in den maatschappelijken voorrang en niet is toe te schrijven aan dien bizonderen graad van individualiteit, die de grondslag is van ieder waarlijk groot man en van iedere werkelijk groote vrouw.

De tweede klasse biedt een karaktertype aan, die volgens mijn oordeel zeer bewonderenswaardig is. Niet een type der lijdelijke soort, niet hij die geneigd is om met „goed genoeg” tevreden te zijn, maar die het bestaand kwaad ziet, en er naar streeft om het te verbeteren. Aanvankelijk moge hij tot den zoo-genaamd gewonen stand behooren. Hij bekleedt misschien een nederige plaats in 't leven. Zijne omgeving moge niet aanleiden tot verhevenheid in de maatschappij, of eenigen graad van uitmuntung voortbrengen. Hij moge zich op een lagen trap der maatschappij bevinden, wat invloed betreft. Zijne positie in de wereld moge in 't geheel niet in aanmerking komen, en het moge hem zelfs zeer moeilijk zijn om de waardeering zijner medemenschen tot zich te trekken. Maar indien hij de kiemen van ware grootheid in zich draagt, zal hij eenmaal uit zijne onbeduidendheid opstijgen, en de menschen zullen zien dat hij een meer dan gewonen geest bezit, en zullen waarnemen dat er iets in hem ligt dat waard is ontwikkeld en tevoorschijn gebracht te worden. Zulk een persoon bezit de kracht zijner overtuiging. Hij is geen zedelijk lafaard. Hij handelt niet met bij-bedoelingen. Hij is een vrij en onafhankelijk denker, en handelt naar zijn best oordeel. Hij is doortastend, niet passief; werkzaam, niet traag; neemt in oogenschouw de toestanden die hem omringen, en neemt zijne kansen zoo goed mogelijk te baat, om tot iets te worden. Hij is geen dreamer, gedraagt zich niet onbetamelijk, maar weegt het goede en het kwade wel, en — het goede begeerende, spant hij al zijne krachten in om het te bereiken.

De derde type der menschheid kan geheeten worden dicht bij de tweede te staan. Hij is misschien een goed man met een overvloed van theoriën, maar zonder genoegzame kracht om zijne plannen ten uitvoer te brengen. Hij bekleedt misschien een maatschappelijken rang die hem helpt, en met dezen steun klimt hij wellicht langzaam den roemladder op, tot hij straks de hoogste sport bereikt, en — groot genoemd wordt.

Deze man behoort tot hetgeen men kan noemen de conservatieve klasse. Hij ziet euvelen, maar is te omzichtig om te trachten ze te verbeteren. Misschien vreest hij de pijlen der kritiek, en weerhoudt zich daarom van te doen hetgeen hij gaarne zou willen doen. Hij bezit de kracht zijner overtuiging niet, en indien hij grootheid ontvangt, zoo is het niet door zijn toedoen, daar vele menschen van zijn soort feitelijk onbekend, ongeëerd en ongeprezen te grave zijn gedaald.

Ziedaar dus de drie onderscheiden karaktertypen. Wij zien haar dagelijks voor ons. De eerste heeft dikwijls weinig meer dan de naam. Onder dezulken zijn koningen, vorsten en leden van den adel. Zij stellen zich tevreden met de grootheid van hunnen rang, en trachten zelden om grootheid te volbrengen. Zij zwelgen in de weelde. De wereld en de dingen der wereld zijn tot hunne beschikking. Zij hebben geen zorgen, voor zoo ver deze dingen aangaat, en zij brengen dikwijls hun tijd door noch tot nut van zichzelf, noch van anderen. Zulke personen zijn, maar al te dikwijls, slechts groot vanwege hunne geboorte. Zij komen, en zij gaan en de wereld is er door hun leven niet beter op geworden.

De menschen die heden toegejuicht worden, zijn zij die door hun eigen pogingen grootheid verwerven; menschen die onverzettelijk besloten zijn om kwaad te verbeteren, wat het ook koste; menschen die handelend optreden; menschen die voor het recht strijden, ondanks den invloed van rijkdom of macht. . . . Zij zijn geen aannemers des persoons, maar hebben slechts een punt in het oog, nl. het getrouwelijk vervullen van iederen plicht die op hen rust. Zulke personen leven lang genoeg om vrienden te maken van hunne hevigste vijanden, want hunne onverschrokkenheid en onwrikbare oprechtheid en trouw verwerven hun op den langen duur den lof van hunne medemenschen. Een nieuwe school is, om zoo te zeggen, opkomende — jonge mannen en vrouwen, die gelooven dat zij een zending te volbrengen hebben, en die onbevreesd, doortastend-besloten zijn om onversaagd het kwaad te bestrijden en te onderdrukken. Zulke menschen zijn noodig over de gansche aarde.

. . . . Wie zal overwinnaar zijn in den levenskamp — de trage, onverschillige, of hij die gelooft, te moeten handelen, en verstandig handelt? Natuurlijk laatstgenoemde, in ieder geval. En waarom? Dewijl hij zijn verstand gebruikt, en aldus in staat is om zijne kansen te zien en ze met goeden uitslag te benuttigen.

In der wereld worstelperk,
In het bivouak van 't leven,
Zij niet stom, als vee gedreven,
Wees een held in strijd en werk!

ALEX. BUCHANAN JR. (*Overgezet.*)

PRESIDENT FRANCIS M. LYMAN.

President FRANCIS M. LYMAN is de zoon van Amasa M. Lyman, een vroegere Apostel van de Kerk. Hij werd den 12den Januari 1840 te Goodhope, McDonough County, Illinois, geboren. In zijne kinderjaren deelde hij met de Heiligen de beproevingen en onbestendigheden van de tijden van Nauvoo. Toen hij acht jaar oud was, werd hij door zijn vader gedoopt in de Elkhorn Rivier, op hunne reis naar het Westen. Hij kwam 19 October 1848 in de Salt Lake Vallei aan. Hij verhuisde, met zijns vaders gezin, in 1851 naar San Bernardino, California, en hield zich gedurende eenige jaren bezig met het vervoeren van dieren en vrachtgoed tusschen Utah en California; zestien keer in het geheel

maakte hij de reis door de woestijn en legde hij de honderde mijlen wildernis tusschen beide plaatsen af. In 1857 vestigden zij zich wederom in Utah. In 1860 ging hij op zijn eerste zending naar Engeland. Alvorens te vertrekken bouwde hij echter een blokhuisje te Beaver, in Zuidelijk Utah, waar zijn echtgenoot en kindje hun intrek namen. Hij keerde van zijne zending terug in 1862, en had bij die gelegenheid de leiding van een groot gezelschap Heiligen in handen. Toen ging hij te Fillmore wonen, waar hij veertien jaren lang verblijf hield, en waar hij een hoofdrol speelde in de zaken van dat gedeelte van Utah en vele eereplaatsen en posten van vertrouwen bekleedde. Van 1873 tot 1875 vervulde hij een tweede zending in Engeland, en maakte ditmaal uitgestrekte rondreizen in andere Europeesche landen.

Toen de Tooele-Ring van Zion werd georganiseerd, in het jaar 1877, werd hij aangesteld als president over die afdeling. De zaken van het Tooele County waren sedert eenige jaren door een gewetenlooze clique van anti-Mormoonsche politici behandeld geworden, maar dank zij de pogingen van Ouderling Lyman, werden hunne schurkenstreken in het daglicht gebracht en hunne macht van hen weggenomen.

Ouderling Lyman werd op Algemeene Conferentie, 10 October 1880 als een der Twaalf Apostelen gekozen en den 27sten dier maand verordineerd door President John Taylor. Van dien tijd tot op heden heeft hij zijn tijd geheel aan het werk in de Kerk gewijd, bezoekende de Ringen van Zion, en zendingen vervullende onder de Amerikaansche Indianen en de volkeren der aarde.

Van April 1901 tot December 1903 presideerde Apostel Lyman over de Europeesche Zending, met hoofdzetel te Liverpool, en gedurende dien tijd hadden vele Heiligen van Groot-Brittanje en op het Vasteland het voorrecht, met hem kennis te maken en naar zijne leering te luisteren. Ter Algemeene Conferentie, gehouden in 1903, werd Broeder Lyman als President van den Raad der Twaalf Apostelen erkend; deze waardigheid draagt hij tot op dezen dag.

President Lyman toont bijzondere bekwaamheid als een Raadgever onder de Heiligen. Zijn voorkomen en gedrag maken zulk een gunstigen indruk op het volk, dat men dikwijls naar hem luistert, wanneer andere raad wordt verworpen. Hij heeft een opmerkelijke geschiktheid om onaangename dingen op een zeer aannemelijke wijze te zeggen, en hij bezit de gave van het vredestitchen. Hij is een waardig voorbeeld van het zevende zaligspreken — „Zalig zijn de vreedzamen; want zij zullen Gods kinderen genaamd worden.” Een zijner in 't oog loopende karaktertrekken is zijne bekwaamheid om het rechte woord te zeggen tot oud en jong, met wie hij in aanraking komt. Hij heeft altijd iets goeds te zeggen, en ziet u daarbij gewoonlijk recht in de oogen.

President Lyman is tegenwoordig sterk en krachtig, beide naar lichaam en geest, met vooruitzicht van nog vele jaren een steunpilaar te zijn in de Kerk van Jezus Christus.

Mill. Star.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

REINHEID IN DE PERSOON EN IN DE MAATSCHAPPIJ.

De pogingen die in de Nederlandsch-Belgische Zending zijn gedaan en nog gedaan worden om jong en oud van beide geslachten met meer bepaaldheid te onderwijzen in de reinheid van persoon en maatschappij zijn af te leiden uit de volgende omstandigheid.

De moeder van een groot gezin, waaronder zich bevond een zoon omtrent 14 jaren oud, leerling in de Tweede Middelbare Afdeling van de Rotterdamsche Zondagsschool, sprak mij een jaar geleden aan op een Zondagavond, en beklaagde zich dat de teksten (o. a. Jer. 1 : 4 en 5) die haren zoon te studeeren waren gegeven om zijne les over „de Schepping” voor te bereiden volgens den leercursus van Oud-Testamentische Geschiedenis aangeduid in de „Schetsen”, haar reden gaven om de wijsheid van de hoofden onzer Zondagscholen te betwijfelen, wanneer zij den kinderen zulke teksten gaven; toen hij ze in den familiekring voorlas, werd zij daardoor bovendien in verlegenheid gebracht, en gevoelde zich onbekwaam om vragen te beantwoorden die natuurlijk opkomen over onderwerpen waarvan, zoo zij meende, haar zoon onkundig moest blijven.

Terstond begrijpende, dat de groote meerderheid der moeders heden ten dage die zaak beschouwen uit hetzelfde oogpunt als deze zuster, en tevens beseffende dat „verreweg de meeste zonden en fouten in de wereld niet uit verkiezing, maar door onkunde worden begaan”, trachtte ik den toestand aan de zuster voor te leggen ongeveer als volgt:

„Indien het kind oud genoeg is om vragen te stellen, is het ook oud genoeg om antwoord op zijn vragen te ontvangen, en de ouders behooven voldoende beleid te bezitten om te weten hoe en wanneer die vragen te beantwoorden. Indien gij weigert om op vragen te antwoorden, die gesteld worden om eerlijke nieuwsgierigheid te bevredigen, zal uw kind de inlichting elders zoeken, en dan zal het te laat zijn om zijn geest rein te houden. Wanneer de gedachten van uw kind door onreine voorstellingen zijn bezoedeld geworden, is een onherstelbare schade voor goed aangericht. Vele ouders zijn geneigd om te denken, dat het kwaad best mogelijk is bij de kinderen van andere ouders, maar niet bij de hunne. Anderen kunnen in hunne gedachten verontreinigd worden, en in zonde vallen, maar zij kunnen van hun eigen kinderen zulke dingen niet denken. Omdat zij met hen niet spreken over den oorsprong van het leven — Gods orde van voortplanting des levens in de wereld — meenen zij dat het kind over deze dingen nooit denkt, en dat niemand anders met hen ooit over deze onderwerpen spreekt. Dit is een groote

fout. Uw kind kan niet in de gewone aanraking komen met andere kinderen, zonder in gevaar te komen betreffende dit onderwerp. De waarheid alléén zal blijken een bederfwerend middel te zijn om het verstand van uw kind voor besmetting te vrijwaren.”

Ik vroeg en verkreeg van deze zuster verlof om haar zoon in te lichten zooals hier aangeduid, en verzekerde haar dat hij, na de waarheid vernomen te hebben, haar geen vragen meer zou stellen, die haar in verlegenheid zouden brengen. Over deze laatste bewering scheen zij wat twijfelzuchtig te gevoelen. Den volgenden Zondag verzocht ik al de jongens van de Tweede Middelbare Afdeeling om na schooltijd een weinig te blijven, hetwelk zij ook deden. Ik sprak ernstig en open tot hen, en maakte hun mijn verlangen bekend om hun verstand op te helderen, en hen eerlijk op de hoogte te brengen met “Gods orde van voortplanting des levens in de wereld,” en ik deed hun het voorstel om dat te volbrengen door hun iederen Zondag na schooltijd gedurende twintig minuten voor te lezen uit de Hollandsche vertaling van Dr. Sylvanus Stall's boek: *Wat een Jongen behoort te weten,*” (Self and Sex serie). Mijn aanbod werd gaarne aangenomen, en de lezingen werden gehouden met goeden uitslag en veel belangstelling. De blijkbare goede uitwerking onzer pogingen moedigde ons aan om het werk uit te breiden en een klas voor de meisjes te beginnen om het boek voor meisjes, van dezelfde serie, voor te lezen. Bij het uitzoeken van een geschikte onderwijzeres om dat werk te ondernemen, hielden wij de volgende gewichtige punten in het oog: De waarheden die moesten geleerd worden, moesten in heilige reinheid gehouden worden. „De gedachten van den onderwijzer behooren even rein te zijn als de uitwerking die men zoekt te verzekeren in den geest van het kind. Indien er valsche schaamte is, zal het teer gevoel van een rein kinderhart dit gebrek aan geschiktheid bij den onderwijzer zéker ontdekken. Bestaat zulk een ongeschiktheid, zoo is reiniging der gedachten de eerste voorbereiding.” Onder de meisjes werd ook goede uitslag behaald, en ondertusschen werd in vele gevallen de belangstelling der ouders opgewekt, met het gevolg dat boeken, van dezelfde serie, voor oudere personen geschreven, werden verlangd.

Onmiskbare bewijzen van erkentelijkheid en waardeering van oud en jong, voor deze nieuwe onderneming in ons zendingswerk, deden ons besluiten om haar aan te bevelen in al de vertakkingen der Zending, met het gevolg dat klassen gevormd werden in al de grootere vertakkingen, en dat de zendelingen zich voorzien hebben van deze boeken om ze aan de Heiligen en vrienden uit te leenen. Het gewicht van het werk, dat gedaan werd, leidde niet weinigen er toe om de boeken aan te schaffen voor eigen gebruik of om ze aan familieleden en vrienden te zenden, en ik heb in gedachte verscheidene familiën die voltallige reeksen dezer boeken hebben gekocht en er zich op toe leggen dat ze voortdurend in de handen van vrienden en bekenden blijven, en het

gevolg is dat het vooroordeel dat bestond in de harten van sommigen die aangaande de bedoelingen en het streven van de Heiligen der laatste Dagen verkeerd ingelicht waren, in groote mate wordt weggenomen, naarmate zij beseffen dat de pogingen, welke door hen worden gemaakt in het belang van de reinheid van de persoon en van de maatschappij, die van al de andere inrichtingen in dit land overtreffen.

Het Evangelie bevat al deze dingen ten volle, en de Profeet Joseph heeft gezegd: „wordt bekend met alle goede boeken” en „zoekt woorden van wijsheid uit de beste boeken.” „Wij gelooven te moeten zijn eerlijk, oprecht, kuisch, welwillend, deugdzaam, en in goed doen aan alle menschen.”

Een zekere schrijver heeft gezegd: „De ouders van hen die heden lijden, ontvingen van hunne ouders, of kerken, of onderwijzers, geen leering die hen op de hoogte bracht met het allerge wichtigste onderwerp, dat betrekking heeft op de geslachten, hunne beteekenis, hun doel, hun nut, en hunne straffen.

„Indien men vijftigduizend mannen, van alle standen en over de gansche wereld, zou vragen of zij over dit onderwerp ooit onderwijs ontvingen, vóór zij den leeftijd van een-en-twintig jaren bereikten, ben ik zeker, dat geen tien hunner in waarheid konden zeggen, dat ooit een ernstig woord over de waarde van het geslacht tot hen gesproken werd.

„Ouders, onderwijzers en predikers spreken tot de jeugd over reinheid en zedelijkheid en goed gedrag, als een algemeenen regel, maar wijze, ernstige, verlichtende leering en raad aangaande de gewichtigste betrekking des levens, wordt zelfs niet gegeven aan één jongeling uit de vijfhonderd in eenig christenland in deze twintigste eeuw van onze pochende beschaving.

„Wat onze meisjes betreft, het wordt aan haar overgelaten om zoo goed zij kunnen, te leeren wat de vrouw- en moederstaat beteekent; want moeder en vaders roemen er op dat zij te bescheiden zijn om met hunne kinderen over deze onderwerpen te spreken.”

Indien de ruimte niet beperkt was, zou ik onmiskenbare bewijzen van zegeningen kunnen verhalen, die in dit land op onzen arbeid zijn gedaald door deze nieuwe „richting” in ons werk. Het is mijn vaste overtuiging dat zendelingen en Heiligen niet te vroeg kunnen beginnen om het verspreiden van licht in deze dingen te ondernemen, beide tehuis en in de wereld, om tot de toenemende achting, eer en glorie van het werk van de Heiligen der laatste Dagen bij te dragen.

JACOB HAMPTON TRAYNER.

JAKOBUS 1 : 27.

De zuivere en onbevleete godsdienst voor God en den Vader is deze: Weezen en weduwen bezoeken in hunne verdrukking, en zichzelf onbesmet bewaren van de wereld.

EENE LEZING TE AMSTERDAM.

Donderdag 8 Maart werd te Amsterdam door Ds. Ph. J. Hoedemaker eene lezing gehouden, behoorende tot eene serie lezingen die uitgaan van het Ministerie van Predikanten te Amsterdam en ten doel hebben het verval van de Nederduitsche Hervormde Kerk in Nederland tegen te gaan. De lezing van 8 Maart had voor onderwerp: „de Kerk en de Sekten” en bestond hoofdzakelijk in een minachtende voorstelling van den oorsprong en de opkomst der sekten, een zwakke betoogrede tegen den Sabbat der Zaterdagvierders, en een heftigen aanval op het „Mormonisme”.

Dit laatste gedeelte moest het zwaartepunt van den avond uitmaken en kenmerkte zich door een lange reeks onwaarheden en verkeerde voorstellingen. Enkele ware feiten moesten op het verhaal een schijn van echtheid werpen. Sommige beweringen zullen door ieder verstandig en redelijk mensch — hoe afkeerig hij ook overigens van het „Mormonisme” moge zijn — reeds op het eerste voorkomen als valsch verworpen zijn. Gesteld nu, dat de geleerde voorlezer zelf geloofde wat hij te hooren gaf, zoo stelde hij zijn gebrek aan goed oordeel bloot door zich onvoorwaardelijk over te geven aan de vertelsels van gewetenlooze vijanden van het „Mormonisme”, van wie hij voornamelijk zijne inlichting heeft getrokken. Dit is het geval bij de meeste personen die de Heiligen der laatste Dagen bestrijden. Zij misleiden zichzelf door hunne inlichting uit vijandelijke bron te putten, en volgen niet den regel door den Zaligmaker aangewezen: „Aan hunne vruchten zult gij ze kennen.” Indien de voorlezer de vruchten zelf had onderzocht, had hij een onpartijdig en meer waarheidsgetrouw oordeel kunnen vellen.

Vijf minuten waren tot antwoord gegund, ontoereikend om de kwestie recht te doen wedervaren. President Jacob H. Trayner nam die poos in gebruik en gaf de vergadering te kennen wat het ware karakter en doel van het „Mormonisme” is.

Het voornaamste middel dat door den geleerden voorganger dier bijeenkomst werd aangeprezen tot herleving van den godsdienst, dien hij als kwijnende voorstelde, was „een goede dosis kerkgeschiedenis.” Wij nemen aan, dat zulks een momentaneele belangstelling kan wekken, doch de menschen kunnen daarmede niet blijvend tevreden gesteld worden. Zij beginnen meer en meer te gevoelen dat de werkelijke zegeningen van de oorspronkelijke Kerk, de gaven en krachten ontbreken in de hedendaagsche christelijke kerken. En zij zoeken, en zullen blijven zoeken en zich van de eene kerk tot de andere begeven, tot zij de volle, heerlijke waarheid zullen gevonden hebben. Niets minder zal eindelijk het menschelijke hart volkomen verzadigen!
